

РЕШЕНИЕ

№ 2102

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Любка Стоянова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **2155** по описа за **2010** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение по НАХД № 7962/2009 год., постановено на 12.01.2010 год., Софийски районен съд, НО, 106 състав, е потвърдил в диспозитива си наказателно постановление /НП/ № Р-10-4704.09.2006г., издадено от Заместник председателя на Комисията за Ф. Н. /КФН/, ръководещ направление „Н. на инвестиционната дейност“, с което на „Ти Би Ай А. М.“, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 145, ал. 1, т.1, във вр с чл. 148, ал. 3, т. 1, пр. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна като неправилно и незаконосъобразно, с допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, в подкрепа, на което касаторът навежда доводи и инвокира възражения срещу изложеното от Районния съд, като твърди, че с потвърждаване на процесното наказателно постановление, съдът е направил несъответстващи на събраните доказателства изводи и е постановил неправилно решение. В съдебно заседание се представлява и поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът по касационната жалба – КФН, редовно призован се представлява. Оспорва

касационната жалба и моли първоинстанционното решение да бъде оставено в сила, съобразно подробно изложеното в допълнителни писмени бележки.

Представителят на С градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд С. - град, VII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е **допустима**, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

Разгледана по същество същата се явява **основателна**.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост и правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство.

Въпреки това решението му следва да бъде отменено, тъй като диспозитива на решението не отговаря на констатираното и изложеното в мотивите на същото. Предмет на обжалване пред СРС е било наказателно постановление № Р-10-47/08.04.2009 г., а не потвърденото в диспозитива - наказателно постановление № Р-10-149/04.09.2006г., издадено от Заместник председателя на Комисията за Ф. Н. /КФН/, ръководещ направление „Н. на инвестиционната дейност“. Като е се е произнесъл по този начин СРС е постановил един недопустим акт, който следва да бъде отменен.

Настоящата инстанция обаче може да се произнесе по съществуващото на спора, тъй като в мотивите към процесното решение подробно са разгледани фактическите и правни констатации на административно наказващия орган и са направени съответните изводи, които настоящата инстанция споделя.

При субсидиарното действие на НПК, Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело.

СРС е изпълнил служебното си задължение да събере доказателства за проверка на изложените в акта и НП факти, като е приобщил към делото по надлежният процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, на базата на които е постановил акта си.

Прието е за установено, че на 02.10.2008 г. договорен фонд „Ти Би Ай Хармония“ при осъществяване на сделка със сетълмент реализирало прехвърляне на 7 495 броя акции или 11.5308 процента от капитала на „Балкан пропърти инструментс“ АДСИЦ. Сделката е осъществена на 02.10.2008 г., въз основа на поръчка №99017734 от инвестиционния посредник „Ти Би Ай Инвест“ , като е потвърдена от посредника и получена от ДФ „Ти Би Ай Хармония“ на същата дата – 02.10.2008 г. В резултат на посочената сделка правото на глас на „Ти Би Ай Хармония“ ДФ в „Балкан пропърти инструментс“ АДСИЦ от 11.5308 процента спаднало на 0.00 процента. В потвърждението от посредника изрично било отразено датата на сетълмента като 06.10.2008 г.

Следователно за управляващото договорния фонд „Ти Би Ай Хармония“ дружество, в лицето на „Ти Би Ай А. М.“ е възникнало задължението по чл. 145, ал. 1 от ЗППЦК за

уведомяване на КФН в определените от закона срокове, а именно - незабавно, но не по-късно от 4 работни дни от деня, следващ деня, в който акционерът или лицето по чл. 146, ал. 1 е узнало за прехвърлянето.

Такова уведомление е постъпило в КФН едва на 06.11.2008 г., въпреки че датата за уведомяване е била 10.10.2008 г. С това управляващото дружество е нарушило разпоредбата на чл. 145, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК, поради което административно наказващия орган правилно е наложил определената в минимален размер санкция от 5000 лв., съгласно чл. 221, ал. 8, т. 3, във вр. с ал. 1, т. 3 на същия член от ЗППЦК в издадено от него наказателно постановление № Р-10-47/08.04.2009 г.

Неотносими са и доводите на касатора по отношение на това, че са налице основания за освобождаване от налагане на имуществена санкция, поради липсата на вредоносни последици и възможността за прилагане на института на малозначителността. При нарушения касаещи финансовата система, макар и формални и неводещи до възникването на вредоносни последици всякога е оправдано налагането на имуществена санкция

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд С.-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение по НАХД № 7962/2009 год., постановено на 12.01.2010 год., Софийски районен съд, НО, 106 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-4704.09.2006г., издадено от Заместник председателя на Комисията за Ф. Н. /КФН/, ръководещ направление „Н. на инвестиционната дейност“. Вместо това, постанови:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-47/08.04.2009 г., издадено от Заместник председателя на Комисията за Ф. Н., ръководещ направление „Н. на инвестиционната дейност“, с което на „Ти Би Ай А. М.“, е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за извършено нарушение на чл. 145, ал. 1, т.1, във вр с чл. 148, ал. 3, т. 1, пр. 2 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.